

מ"ת 65509/05/18 - מדינת ישראל נגד ע ס

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 65509-05-18 מדינת ישראל נ' ס(עציר)
תיק חיצוני: 230197/2018

בפני	כבוד השופט דניאל קירס
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ע ס (עציר)

החלטה

1. המדינה ביקשה בתיק זה לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים נגדו. בהחלטה מיום 18.7.2018, לאחר שנדחה עררו של הנאשם נגד הקביעה בענין התקיימותן של ראיות לכאורה, הוריתי על מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני; זאת, למרות שנכתב בתסקיר משלים של שירות המבחן באותו שלב, "קשה לנו לבוא בהמלצה על שחרור או מעצרו בפיקוח אלקטרוני".

2. ביום 13.8.2018 הגיש הנאשם ערר על ההחלטה הנזכרת. בהחלטה בערר עמד כבוד השופט **ש' אטרש** על כך שהצדדים ניאותו לקבל את המלצתו. הוא הורה כי שירות המבחן ישיב לשאלות שבית משפט זה הורה לו להשיב עליהן בהחלטה מיום 8.7.18 (אשר באותו שלב טרם נענו על ידי שירות המבחן בתסקירים שהוגשו). נקבע, כי "בנוסף, שירות המבחן יביא בחשבון במכלול שיקוליו את פרק הזמן שחלף מאז מתן ההחלטה האחרונה בעניינו של העורר", כאשר "הדיון בעניינו של העורר יחזור לבית המשפט קמא אשר ישוב ויבחן את העניין המשך מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני וזאת לאחר הגשתו של תסקיר מעצר משלים..." (עת"מ 27839-08-18 **סלאחה (עציר) נ' מדינת ישראל** (16.8.2018)).

3. בתסקיר משלים מיום 12.9.2018 חווה שירות המבחן דעתו לפיה יש מקום לבטל את הפיקוח האלקטרוני על הנאשם ולאפשר לו לצאת לעבודה, תוך שקבע באופן מפורש כי יש מקום להמשיך מעצר הבית: "בשעות ובימים בהם לא יעבוד ישהה בחלופת המעצר הנוכחית בתנאי מעצר בית".

4. בהחלטה בדיון ביום 20.9.2018 (ע' 22 לפרוטוקול) בהסכמת המדינה, ביטלתי את הפיקוח האלקטרוני על הנאשם וקבעתי כי הנאשם ישהה במעצר בית ויצא לעבודה, הכל כפי שפורט באותה החלטה. הנאשם ביקש באותו דיון לבטל גם את מעצר הבית. באותה החלטה דחיתי את הבקשה לבטל את מעצר הבית, מהנימוקים המפורטים שם.

5. לכאורה, באותה החלטה ניתן היה לסיים את הטיפול בבקשת הנאשם. אלא שלמרות שבית המשפט המחוזי

הורה כאמור לשירות המבחן להשיב על השאלות הנזכרות שלא נענו קודם לכן, גם בתסקיר המשלים שהוגש לקראת הדיון ביום 20.9.2018 לא השיב שירות המבחן על אותן שאלות. בנסיבות אלה, ולמקרה ובגין תשובות שירות המבחן על אותן שאלות יעלה הנאשם טענה שיש בה כדי להביא לשינוי תנאי השחרור, הוריתי על הגשת תסקיר משלים נוסף ובו תשובות לשאלות אלה. כאשר אף בתסקיר המשלים הנוסף לא נמצאו תשובות לשאלות, קבעתי ישיבה נוספת לשם חקירת קצינת המבחן. בסופו של דבר, עד לבוקרה של הישיבה הנוספת (14.10.2018), שירות המבחן הואיל להשיב על השאלות הנזכרות, וביטלתי את זימון קצינת המבחן לדיון.

6. בדיון ביום 14.10.2018 לא הסתפק הסנגור הנכבד בטענות בענין תשובות שירות המבחן לשאלות הנזכרות; דומה היה כי הוא טוען מחדש את בקשתו בדיון ביום 20.9.2018 לבטל את מעצר בית. זאת, תוך העלאה מחדש של טענות שכבר הועלו, לרבות הצבעה על נתונים כאלה ואחרים בתיק מבלי לציין נתונים אחרים, אשר צוינו ונשקלו בעריכת האיזון בענין הנאשם, הן תחילה בהחלטה המורה על פיקוח אלקטרוני, הן בהחלטה בה ביטלתי את הפיקוח האלקטרוני, התרתי יציאה לעבודה ודחיתי את הבקשה לבטל את מעצר הבית. כך, חזר הסנגור על טענות שהעלה לפני ההחלטה מיום 20.9.2018 בענין אי-יציאת קשר עם המתלוננת מאז מעצר הנאשם, אי-גרימת נזק רציני למתלוננת, המרחק בין מקום מעצר הבית למקום מגורי המתלוננת, והעדר דפוס עברייני אצל הנאשם. בכל הטענות שהעלה הנאשם בדיון ביום 14.10.2018 למעט הטענות המתייחסות לתשובות שירות המבחן לשאלות הנזכרות (עליהן אעמוד להלן), אפנה להחלטה מיום 20.9.2018. הסנגור הפנה בנוסף בדיון ביום 14.10.2018 להערכה לפיה החשש מפני פריצת גבולות החוק בידי הנאשם פחת, אולם בדיוק לאור זאת אמנם המליץ שירות המבחן לבטל את הפיקוח האלקטרוני, אך להותיר את מעצר הבית תוך מתן הזדמנות לצאת לעבודה, המלצה אשר קיבלתי.

7. לא מצאתי כי טענות הנאשם בענין תשובות שירות המבחן לשאלות הנזכרות, משנות את האיזון הראוי כפי שנקבע בהחלטה מיום 20.9.2018. אפרט:

א. בשאלה בסעיף 3(א) להחלטה מיום 8.7.2018 נקבע כי "שירות המבחן יפרט באילו גבולות מדובר מקום שקבע כי קיים חשש לגבי הנאשם בנוגע לפריצת גבולות". הסנגור טען תחילה כי בתשובות שירות המבחן (שהוגשו ביום 12.10.2018 בשעה 14:14 ומופיעות בתיק הנייר בתאריך 14.10.2018) לא נכתב באיזה גבולות מדובר, אולם בית המשפט הפנה את תשומת לבו בדיון לכך, שבתשובה נרשם מפורשות כי מדובר בגבולות "החוק".

ב. בשאלה בסעיף 3(ב) להחלטה מיום 8.7.2018 נקבע כי "שירות המבחן יפרט על סמך מה קבע כי לנאשם תלות רגשית משמעותית במתלוננת". בתשובות שירות המבחן לשאלות צוין כי הדבר נקבע בין היתר על סמך שיחה עם המתלוננת. הסנגור הנכבד בצדק טען כי הסבר זה של שירות המבחן אינו מדויק, שכן באותו שלב עמד בפני בית המשפט תסקיר שירות מבחן שבו צוין מפורשות כי לא עלה בידי שירות המבחן ליצור קשר עם המתלוננת (תסקיר מיום 4.7.2018 ע' 3, לקראת פרק ההמלצה). ואולם, מאז אותו מועד הצליח שירות המבחן לשוחח עם המתלוננת, ודברי המתלוננת בפני שירות המבחן בנושא אופי הקשר פורטו בהרחבה ונשקלו כבר בהחלטה בה הוריתי על מעצר בפיקוח אלקטרוני (החלטה מיום 18.7.2018, פסקאות 10 ו-12(ו)).

8. סוף דבר, לא מצאתי כי יש בטענות הנאשם כדי להביא לשינוי ההחלטה מיום 20.9.2018, בה ביטלתי את

הפיקוח האלקטרוני והתרתו לנאשם לעבוד (כמפורט שם), ודחיתי את הבקשה לבטל את מעצר הבית.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ט, 21 אוקטובר 2018, במעמד
הצדדים.

דניאל קירס, שופט